



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 4558/2022**  
**26.05.2022. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво са седиштем у Београду и Републике Србије - Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Новом Саду, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1857/21 од 29.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 26.05.2022. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1857/21 од 29.12.2021. године.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1857/21 од 29.12.2021. године.

**Образложење**

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1857/21 од 29.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Врбасу П 228/20 од 29.09.2021. године којом је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе на исплату накнаде нематеријалне штете за душевне болове због умањења животне активности у износу од 350.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и накнаду трошкова парничног поступка са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате (став први изреке), обавезан тужилац да накнади туженој трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара (став други изреке) и одбијен предлог тужиоца за ослобађање од обавезе плаћања судских такси (став трећи изреке). Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију из разлога предвиђеног чланом 407. став 1. тачка 4. истог закона.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би

могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је, због застарелости потраживања, одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио накнаду нематеријалне штете за душевне болове због умањења опште животне активности. Тужилац предлаже да се о његовој посебној ревизији одлучује ради уједначавања судске праксе.

По оцени Врховног касационог суда, не постоји потреба да се о посебној ревизији тужиоца одлучује из разлога које ревидент наводи. Рокови застарелости потраживања накнаде нематеријалне штете за душевне болове због умањења опште животне активности, прописани одредбом члана 376. став 1. и 2. Закона о облигационим односима, рачунају се од дана завршетка лечења. У случају умањења опште животне активности, као последице обољења чије лечење траје доживотно (по правилу психичко обољење), рокови застарелости предвиђени наведеном одредбом примењују се од дана када је здравствено стање оштећеног консолидовано и даље лечење се спроводи само ради спречавања погоршања, односно одржавања здравственог стања оштећеног на постигнутом нивоу. По том питању, судска пракса је уједначена.

У конкретном случају није одступљено од установљене судске праксе у погледу рачунања рокова застарелости. Код утврђене чињенице да је лечење тужиоца завршено 09.06.2015. године, када је због губитка радне способности услед психичке болести тужиоцу признато право на инвалидску пензију, нижестепени судови су правилном применом члана 376. став 1. Закона о облигационим односима закључили да је до подношења тужбе (06.02.2020. године) протекао рок застарелости од три године од дана сазнања за штету и учиниоца. Околност да до подношења тужбе није истекао рок застарелости из става 2. наведеног члана од пет година, на којем се инсистира у ревизији, није од значаја због протека рока од три године који тече и истиче у оквиру објективног рока од пет година од настанка штете.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. тог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) ревизија није дозвољена. У поступку у спору мале вредности не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП којом је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака. И када би се наведена одредба могла применити у овој врсти поступка, у конкретном случају није остварена процесна ситуација предвиђена том одредбом јер је другостепени суд одбио жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду.

Због тога је, на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија  
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић